

Εμιλιја Папафилипу
Αemilia Ρararphilippou

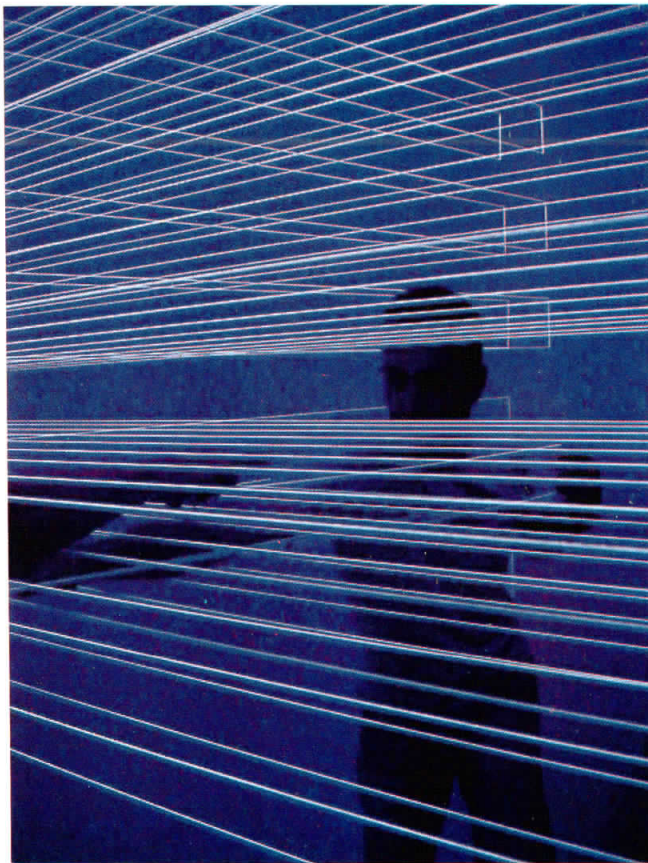

НУ НАЦИОНАЛНА ГАЛЕРИЈА НА МАКЕДОНИЈА
NI NATIONAL GALLERY OF MACEDONIA

МИНИСТЕРСТВО ЗА КУЛТУРА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
MINISTRY OF CULTURE OF THE REPUBLIC OF MACEDONIA

Емилија Папафилипу Aemilia Paparphilippou

Мала станица, Скопје, 2010
Mala Stanica, Skopje, 2010

МРЕЖИТЕ НА РАЗБИРАЊЕ И ШАХОВСКИОТ КОНТИНУИТЕТ

За прв пат го видов делото на Емилија Папафилипу во 1986 година, за време на изложбата на Биеналето на млади уметници на европски медитерански земји што се одржа таа година во Солун. Делото во голема мера се разликуваше од сите други и нема да е претерано ако се каже дека го создаде најмоќното искуство. Архитектонски во својот концепт, а сепак одвоено од конвенционалните архитектонски параметри. Емилија создаде недовршена хартиена зграда во која ги немаше рабовите за поделба на хоризонталниот кат од вертикалниот ѕид. Во исто време, виолетовиот сјај, кој беше подготвен со помош на техника од црна светлина, ги покани посетителите на еден невозможен контакт, како што хартиениот коридор не води до ни една врата, туку до непробоен ѕид: отпорна, а сепак ранлива поради расипливата суштина на хартијата.

Емилија Папафилипу естетски еволуирала со социјалните проблеми околу прашањето на тешкотијата при користење комуникација, во исто време, со чувствителни материјали, како памучно предиво. Техниката на црна светлина пренесува метафизичка смисла која, пак, го става гледачот во натчовечка димензија предиспозиционирајќи го да се чувствува морално и психички подготвено да почне со обид да се премости јазот на комуникација.

Памучното предиво, кое плете хаотична мрежа, има свои митолошки корени во мрежата на Пенелопа, која го одолжила времето на Одисејовото враќање од неговото талкање по морињата и, во исто време, има корени во предивото на Аријадна, која го скратила времето на Тезеус за излез од лавиринтот. Во текот на човековата еволуција, се развиени вештачки мрежи во областа на електричната енергија, радиото, телекомуникациите, електрониката. Последнава дала начин на нова форма на електронска социјална мрежа.

Тешкотијата да се добие пристап, недоразбирањата и заплетканите напори за отплеткување на комуникацискиот хаос остануваат вечни. Во 1942 година во Њујорк, Марсел Дишан создаде удар на пенкалото со предиво од 16 милји, со цел да се утврдат недостапните области што го опкружуваа уметнички дела. Ова беше направено со цел да се потсети гледачот дека тешкиот пристап до уметничките дела и до гледачот не е едностран, туку заеднички.

Во лавиринтот на Емилија Папафилипу нема уметнички дела или други скриени предмети. Не постои никој освен самите ние и текстурата на нашиот јазик е наш текст. Јазот што треба да го покриеме ние со надминување на сопствените комуникациски бариери е само чекор кон помирување со хаосот.

Марија Цанзаноглу
Директор на Државниот музеј на современата уметност –
колекција „Костакис“, Солун

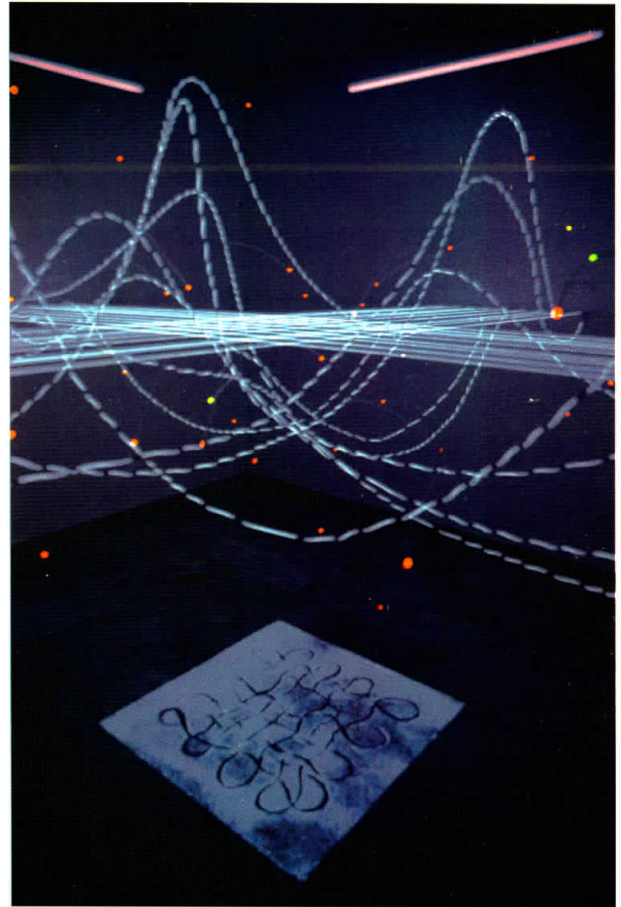
NETWORKS OF UNDERSTANDING AND THE CHESS CONTINUUM

I first saw the work of Aemilia Papaphilippou in 1986, during an exhibition at the Biennale of Young Artists of European Mediterranean countries, held in that year in Thessaloniki. The work differed greatly from all the others and it is not an exaggeration to claim that it created a most powerful experience. Architectural in its concept, departed, however, from the conventional architectural parameters. Aemilia had created an unfinished paper building where there were no edges to separate the horizontal floor from the vertical wall. At the same time, the purple glow that was produced with the help of the black light technique invited the visitors to an impossible contact, as the paper corridor did not lead to any door but to an impenetrable wall: impervious yet vulnerable because of the perishable substance of the paper.

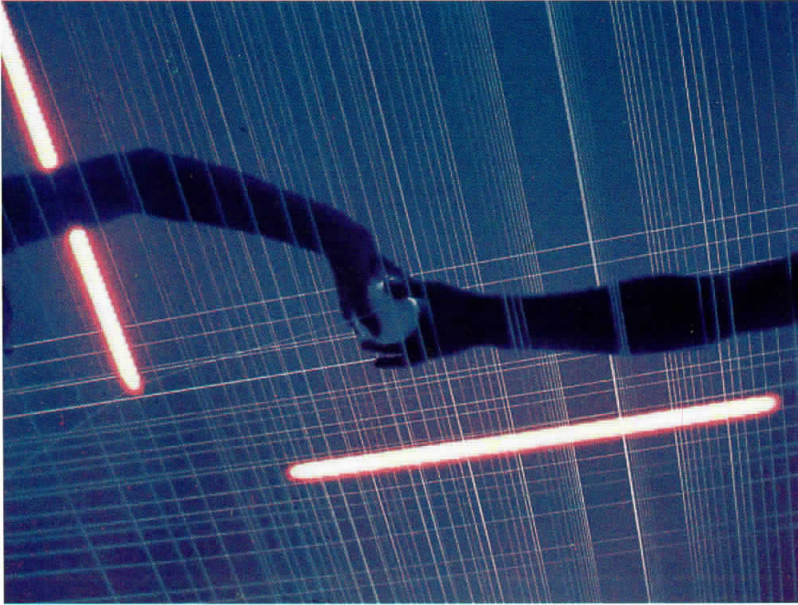
Aemilia Papaphilippou aesthetically evolved the social concerns around the issue of the difficulty of communication while using, at the same time, materials susceptible to damage such as cotton yarn. The black light technique transmits a metaphysical sense, which in turn places the viewer in a superhuman dimension, predisposing him to feel morally and mentally ready to start an effort to overcome the gap of communication.

The cotton yarn, which knits a chaotic network has its mythological origin in Penelope's web, which lengthened the time of Odysseus' arrival from his sea wandering, and, at the same time, in Ariadne's yarn, which shortened the time of Theseus' exit from the Labyrinth. In the course of human evolution, artificial networks developed in the field of electricity, radio, telecommunications, electronics. The latter gave way to a new form of electronic social networking. The difficulty to obtain access, the misunderstandings and the labyrinthine effort to overrun the communicational chaos remain timeless. In 1942 in New York, Marcel Duchamp created a stroke of the pen with a 16-miles yarn in order to entrench the inaccessible area, which surrounded the works of art. This was made to remind the viewer that the difficult access of the artwork and the viewer is not one-sided, but mutual.

In the labyrinth of Aemilia Papaphilippou there are no works of art or any other objects hidden. There is no one but ourselves and the texture of our language is our text. The gap we have to cover by overcoming our own communication barriers is just a step towards reconciliation with the chaos.

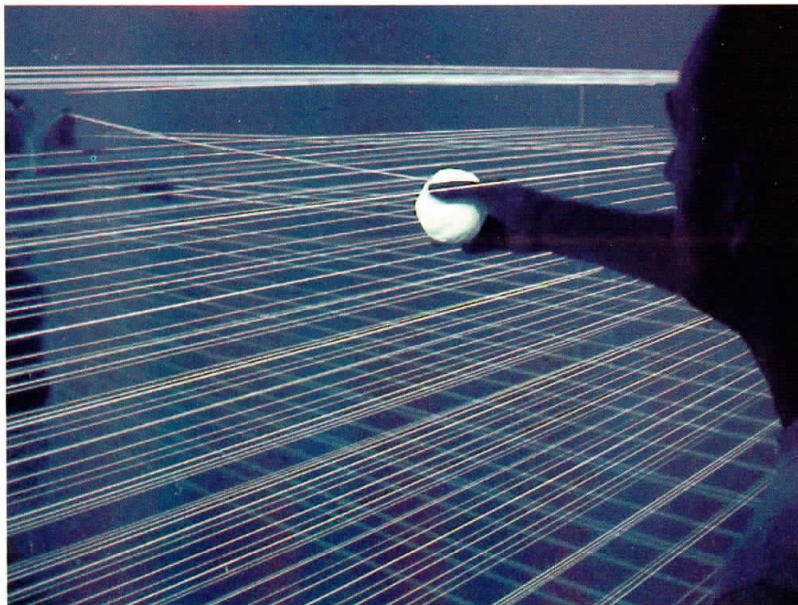

Maria Tsantsanoglou
Director of the State Museum of Contemporary Art – Costakis
Collection, Thessaloniki

„Шаховски континуум“ е наслов кој доволно контемплативно и филозофски ја тангира природата на творечкиот ангажман на Емилија Папафилипу, инсталација која сериски се продолжува во неколку реиздавања, секое посебно, но сепак врзано со основното начело на опонентот игра-борба; црно-бело; победа-губиток; радио-ирацио; време-простор; излез-безилез; лавиринт итн. Оваа инсталација која се состои од сосема едноставни елементи и медиуми создава мошне флагрантни визуелни, а самата во себе антиципира амалгам од арт елементи вклучувајќи простор, светлина, текстура, линија, кои иницираат хаотична хармонија, безредие во редот, фактографија на чувства и математичка систематичност кои пледираат целовитост и опстојност на авторската идиосинкразија и концептот за мрежно поврзување.

Ана Франговска-Стојановска

“Chess continuum” is the title that enough contemplatively and philosophically occupies the nature of the creative engagement of Aemilia Papaphilipou, installation that is being serially continued in several new editions, each individual, but in the same time related with the basic principal of the contrasting poles of the game-fight; black-white; victory-lost; ratio-iratio; time-space; exit-dead-end; labyrinth etc. This installation that consist of very simple elements and media creates very flagrant visual experiences, and it anticipates amalgam of art elements including the space, light, texture, line, that initiate chaotic harmony, anarchy in the order, factography of the feelings and mathematical articulateness that tends towards wholeness and durability of the authors idiosyncrasy and the concept of netting.

Ana Frangovska-Stojanovska

**Шаховски континуитет -
Плодот на сегашноста, спермата на минатото, семето на иднината**

Учеството во Галичката резиденција во 2006 година, под кустовство на Ана Франговска - кое беше зачетокот за реализација на оваа изложба - се чува во мојот ум како меморија држејќи една навистина магична суштина.

Зошто?

Затоа што, начинот на кој јас го почувствував, бевме збир на уметници истражувајќи што значи да се биде креативен во прекрасното село Галичник, во вечна, а сепак секогаш минлива тајна на природата. И може да се прашуваме зошто има смисла ова, и покрај тоа што си поминавме прекрасно.

Уметноста, на начинот на кој јас ја гледам, е стратегија за еволуција. Уметничките дела, алатки, како и достигнувања, се работни модели кон хипотезата за тоа како гледаме на самите себе и на космосот. Луѓето се разбираат, дефинираат, структурираат и се реструктурираат себеси, својот идентитет и својот заеднички идентитет низ уметнички практики. Цивилизација, она што ние достоино го нарекуваме култура, е отворен изворен код; софтвер оставен и променет од поколение на поколение и во овој процес менувајќи ги своите корисници.

И повторно, она што не успеваме да го сфатиме е дека во нашиот обид да ја разбереме природата и самите себеси не правиме ништо друго, туку создаваме метакултура ...

Она што можеби има смисла на крајот на краиштата е нашата способност да љубиме и да сонуваме.

Во овој контекст ги создадов сериите Faos во Галичник, кои ќе бидат прикажани меѓу другите дела, сите припаѓаат во потрагата на шаховскиот континуитет - идеограм.

Шаховскиот континуитет го опишува, во една континуирана линија, шахот, како на мапа за битка, како и единство на спротивните, а сепак комплементарни сили. Сили што дејствуваат во драмата на создавањето олеснувајќи го начинот на живот. Црното и белото се дефинираат меѓу себе во реципроцитет и оваа промена од различност кон единство го промовира вечниот премин: Ефемерон (Ephemeron), Играта (The Game).

А играта што трае долго време, каде што еден краток миг го следи наредниот, трансформирајќи ги сите, а сепак секогаш ќе остане ист.

Играта на време, каде што можеби дури и самото време може да биде само уште еден натпревар и енергија - создава форма на супстанција и обратно. Сите се во поток и цврсти во исто време, двата и бран и честичка, како што нè учи квантната физика, ништо не е конечно и сите коегзистираат во конфликт.

Тие се разликуваат и сепак се наоѓаат во договор оспорувајќи и утврдувајќи се едни со други, а ние сме бескрајно маѓепсани, заробени во оваа игра на поток, каде што човек, истовремено, е играта и играта на играта, во константен проток на битието во времето, на битието во неговото настанување.

На секаков начин, во нашата ера на глобализација, на културна меѓузависност и екологија, играта на шаховскиот континуитет, на единството како разновидност, е во полн тек.

Емилија Папафилипу

**Chess Continuum –
The fruit of present, sperm of past, seed of future.**

Having participated in the Galitchnik residency in 2006, curated by Ana Frangovska -which has been the initial seed that brought into fruition this exhibition - has been being kept in my mind as a memory holding a truly magical essence.

Why?

Because , the way I felt it , there we were, a community of artists, investigating what it means to be creative in the beautiful village of Galichnik , i.e. within the everlasting and yet always transient mystery of Nature. .

And one may wonder, why did this make sense- besides having a wonderful time that is-?

Art, the way I see it, is a strategy for evolution. The works of art, being both the tools as well as the accomplishments, are working models towards the hypotheses of how we perceive ourselves and the Cosmos. Humans grasp, define, structure and restructure themselves, their identity, and their communal identity, through art practices. Civilization, in what we fittingly call Culture, is an open source code; software bequeathed and altered from generation to generation and in this process altering its users.

And yet again, what we fail to grasp is that in our attempt to understand Nature and ourselves we do nothing but create meta-nature...

What perhaps makes sense after all is our ability to love and dream.

In this light I created the Faos series in Galichnik, which will be shown among other pieces, all belonging in the investigation of the Chess Continuum ideogram.

Chess Continuum describes in one continuous line, chess as map of battle as well as unity of the opposite and yet complementary forces.

Forces acting the drama of creation, facilitating the flow of life.

Black and white define each other reciprocally and this interchange from diversity to unity promotes the everlasting transient: the Ephemeron, the Game.

A game which lasts for a long time now, where one fleeting moment follows the next; transforming all, always remaining the same.

The game of Time, where perhaps even time itself may be just another game and energy in-forms matter and vice versa.

All is in flux and solid at the same time, both wave and particle as quantum physics informs us, nothing is final and all coexist in conflict. They differ and yet find themselves in covenant, disputing and defining each other and we are being endlessly enchanted, captivated by this game of flux, where one, simultaneously, is being the game and the game's game, in the constant flow of Being in Time, of Being in its Becoming.

In every way, in our era of globalization, cross-cultural interdependence and ecology, the game of Chess Continuum, of Unity as Diversity, is in full progress

Aemilia Papaphilippou

Емилија Папафилипу е родена 1961 во Асмара, Еритреја, Источна Африка.

Студирала на Високата школа за убава уметност (сликарство) во Атина и Њујорк универзитетот (видео и нови медији) во Њујорк, со стипендија од Оназис фондацијата и менторство (од страна на Питер Кампус, раководител на видео одделот) на Њујорк универзитетот.

Изложувала на многубројни самостојни и групни изложби, меѓу кои: Национална галерија на Македонија, Мала станица, 2010, Скопје; Национална галерија на Македонија, Мала станица, 2007, Скопје; „Ликовна колонија Галичник“, куратор Ана Франговска; „Меѓународно биенале во Панчево“, 2000, Панчево, Србија, куратори Светлана Младенов и Игор Антиќ; „Синопис 1 – Комуникации“, 2000, инаугурациона изложба на Националниот музеј на современа уметност, Атина, куратор Ана Кафеџи; „Современа грчка уметност – три генерации“, 1998, Музеј на уметност во Тел Авив, Израел, Национална галерија – А. Суџос музеј, Атина, Грција, куратори Омер Мордечаи и Марина Ламбраки-Плака; „Културен дијалог“, 1995, Ерфурт, Германија, куратор Катерина Коскина; „Санат-техне“, Истанбул, Мимар Синан универзитет, Музеј на сликарство и скулптура, куратори Ефие Струца и Берал Мадра; „Младинско медитеранско биенале“, Марсеј, Франција, 1990 и 1986 во Солун.

Ја претставувала Грција во 1991 на „Биеналето во Сао Паоло“, куратор Марија Марагу; во 2000 на изложбата „Европа постои“, куратор Харолд Шиман и Роза Мартинез и во 2002 на изложбата „Отворено“ во Лидо, Венеција, куратор Лина Цикута.

Нејзините дела се наоѓаат во многубројни приватни и јавни колекции меѓу кои Европското патент биро во Минхен и Оназис куќата на книжевноста и уметностите во Атина каде создала постојана скулпторско-утилитарна инсталација.

Предавала на постдипломските студии на Високата школа за убава уметности.

Таа е активен член на бордот на директори на Научната асоцијација на Оназис фондацијата.

Aemilia Papaphilippou was born in 1961 in Asmara, Eritrea, East Africa.

She studied at the Graduate School of Fine Arts (painting) in Athens and at the New York University (video and mixed media) in New York, having received a fellowship by the Onassis Foundation and a teaching fellowship (teaching by the side of Peter Campus, head of the video department) by New York University.

She has exhibited in numerous personal and collective exhibitions among which are: at the National Gallery – “Mala Stanica Center”, 2010, Skopje; National Gallery – “Mala Stanica Center”, 2007, Skopje; Galichnik Art Residency, curated by Ana Frangovska; “Pancevo International Biennial”, 2000, Pancevo, Serbia, curated by Svetlana Mladenov and Igor Antic; “Synopsis 1 – Communications”, 2000, inaugural exhibition of the National Museum of Contemporary Art, Athens curated by Anna Kafetzi; “Contemporary Greek Art – three generations”, 1998, Tel Aviv Museum of Art, Israel, National gallery – A. Soutzos Museum, Athens, Greece, curated by Omer Mordechai and Marina Lambraki – Plaka; “Dialogue der Kulturen”, 1995, Erfurt, Germany, curated by Katerina Koskina; “Sanat - Techne”, Istanbul, Mimar Sinan University painting and sculpture Museum, curated by Efi Strouza and Beral Madra; *Youth Biennale of Mediterranean Countries*, Marseille, France, 1990 and 1986 in Thessaloniki.

She has represented Greece in 1991 in the Sao Paolo Biennale, curated by Maria Maragou, in 2000 in the exhibition “Europe Exists”, curated by Harald Szeemann and Rosa Martinez and in 2002, in the exhibition “Open” in Lido, Venice curated by Lina Tsikouta.

Her work belongs to private and public collections among which are the European Patent Office in Munich and the Onassis House of Letters and Arts in Athens wherein she has created a permanent sculptural-utilitarian installation.

She has taught at the postgraduate department of the Graduate School of Fine Arts.

She is acting member of the board of directors of the Scholars’ Association of the Onassis Foundation.

Емилија Папафилипу
МРЕЖИТЕ НА РАЗБИРАЊЕ И ШАХОВСКИОТ КОНТИНУИТЕТ
Мала станица, 2010

Издавач: НУ Национална галерија на Македонија
За издавачот: Маја Крстевска, директор
Организација на изложбата: Ана Франговска-Стојановска
Текстови: Ана Франговска-Стојановска, Марија Цензаноглу, Емилија Папафилипу
Превод на англиски: Александра Петковска и Ана Франговска-Стојановска (биографија)
Ликовно уредување: Борис Шемов
Фотографии: Емилија Папафилипу
Лектор: Кирил Ангелов
Коректура: Михаил Лопарски
Печат: Скенпоинт, Скопје
Тираж: 500

Изложбата и каталогот се реализирани со финансиска поддршка на Министерството за култура на Република Македонија

Aemilia Papaphilippou
NETWORKS OF UNDERSTANDING AND THE CHESS CONTINUUM
Mala Stanica, 2010

Publisher: NI National Gallery of Macedonia
For the Publisher: Maja Krstevska, Director
Organization of the Exhibition: Ana Frangovska-Stojanovska
Texts: Ana Frangovska-Stojanovska, Maria Tsantsanoglou, Aemilia Papaphilippou
English translation: Aleksandra Petkovska and Ana Frangovska-Stojanovska (biography)
Lay-out: Boris Semov
Photos: Aemilia Papaphilippou
Proof reading: Kiril Angelov
Correction: Mihail Loparski
Print: Skenpoint, Skopje
Copies: 500

The exhibition and the catalogue are realized with the financial support by the Ministry of Culture of the R. Macedonia

CIP – Каталогизација во публикација

Национална и универзитетска библиотека Св. Климент Охридски, Скопје

7.038.55(495)(06.064)Папафилипу, Е.

ПАПАФИЛИПУ, Емилија

Мрежите на разбирање и шаховскиот континуитет : Мала станица, Скопје 2010 / Емилија Папафилипу ; (текст Ана Франговска-Стојановска, Марија Цензаноглу, - Емилија Папафилипу; превод на англиски Александра Петковска, Ана Франговска-Стојановска ; фотографии Емилија Папафилипу) = Networks of understanding and the chess continuum ; Mala stanica, 2010 / Aemilia Papaphilippou ; (texts Ana Frangovska-Stojanovska, Marija Tsantsanoglou, Aemilia Papaphilippou ; English translation Aleksandra Petkovska and Ana Frangovska-Stojanovska ; photos Aemilia Papaphilippou). – Скопје : НУ Национална галерија на Македонија = Скопје : NI National Gallery of Macedonia, 2010. – 8 стр. : илустр. ; 21x21 см.

Текст на мак. и англ. јазик

ISBN 978-9989-196-63-8

Papaphilippou, Aemilia види Папафилипу, Емилија

Ликовни илустрации - Грција - Изложби

COBISS.MK-ID 86295306

